

© Sílvia Poch

L'última f**king nit

(o la festa de Zeus i Hera)

text i direcció Marc Artigau
coreografia Núria Guiu Sagarra

04/10 - 29/10/23

Montjuïc. Espai Lliure

llliure

TEMPORADA 22/23

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules dels creadors → 5

Entrevista Marc Artigau → 6

Qui és qui → 8

Biografies → 9

Fitxa artística i informació pràctica → 17

Sala de premsa → 18

Una proposta per endinsar-nos en la mitologia grega de la mà de Marc Artigau i Núria Guiu Sagarra. Perquè els mites tracten els problemes fonamentals, els que no canvien: l'amor, la guerra, el pecat, la tirania, el valor i el destí.

© Sílvia Poch

Sinopsi

L'última f**king nit (o la festa de Zeus i Hera) és la història d'un banquet, el de les noces de Zeus i Hera. Un gran convit on no hi falten els Déus de l'Olimp. En aquesta festa on les passions més soterrades floriran, la saviesa lluitarà contra l'irracional –el desig, la mort i la guerra, l'amor–, sabrem qui són aquests mites, les seves misèries, desitjos i pors, i per què els humans els veneren. Per què són eternals.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/l-ultima-f-king-nit

En paraules dels creadors

La primera nit de moltes

L'última f**king nit és també la primera, quan l'eternitat dels mites es representa a través de sis joves que ballen posseïts per l'èxtasi d'un ritual dionisiac tant contemporani com mitològic: una festa. Un banquet en què la música no para, déus i mortals es mouen al ritme d'unes mateixes pulsions, els rols i les relacions canvien de cos i d'aparença però romanen atrapades en un etern retorn, on segueixen jugant i ballant sense principi ni fi.

Fa uns anys, a través del programa Creadors EN RESIDÈNCIA, un de nosaltres va treballar en una escola de la Sagrera amb alumnes d'ESO. Les hores compartides em van acostar a la seva manera de veure el món, a allò que els movia i allò que els avorria profundament. Explica Pasolini que cada vint anys hi ha una fi del món i que cada generació construeix el seu món amb els seus referents. Entre aquells alumnes i nosaltres hi havia vint anys de diferència. D'aquí va néixer la idea d'aquest espectacle. Les històries que ens movien, allò que ens emocionava, eren relats fets i refets que neixen del mite (sense ells saber-ho), però la mitologia, d'entrada, els feia badallar. Per què no els emocionava parlar del laberint de Zeus i els seus abusos, d'Afrodita i Hefest, de l'Inframon d'Hades, i en canvi estaven abduïts per les ficcions audiovisuals que beuen d'això?

L'actor i divulgador Stephen Fry, al seu llibre *Mites*, diu que la mitologia grega és addictiva, entretinguda, accessible, sorprenentment humana. Milers d'éssers carismàtics habiten el paisatge mític de la Grècia antiga, del cim de l'Olimp fins a les profunditats de l'inframon; tots, amb alguna història que ens emmiralla, a nosaltres els mortals. En els seus relats no hi falta humor, amor, passió, música ni tendresa. Tampoc no hi sobra la set de venjança, la traïció, la crueltat, la bogeria.

Perquè els humans van crear déus a la seva imatge.

Marc Artigau i Núria Guiu Sagarra

ENTREVISTA

Parlant amb Marc Artigau

Com va sorgir la idea d'unir la mitologia grega amb la dansa?

Vaig participar en un programa que es diu Creadors EN RESIDÈNCIA l'any de la pandèmia, el 2020. Vaig treballar amb xavals de 15 anys i veia que es relacionaven amb un seguit de mitologia, com podien ser ficcions audiovisuals –*Game of Thrones*, *El senyor dels anells*–, que no era ben bé la nostra. A partir d'aquí em va venir la idea de poder fer un espectacle que els col·loqués la mitologia en primera persona. La mitologia grega, en el fons, és una cosa molt humana: està plena de les mateixes pors i les mateixes alegries que configuren l'ésser humà contemporani. Tot això m'ho vaig imaginar en una festa i, en una festa, era molt important el ball. Havia vist l'espectacle *Likes* de la Núria Guiu. Ens coneixíem però no personalment, i creia que estava fent un treball molt interessant i que podria encaixar molt bé amb aquesta idea d'un cos contemporani, de relacionar-se en una festa i de les relacions de poder a l'hora de ballar.

Com heu traslladat la història del banquet de noces de Zeus i Hera a l'actualitat?

Hem jugat amb un vestuari que porta en un lloc híbrid i un espai bastant contemporani. El punt de partida és una festa que dura 300 anys i que podria ser completament contemporània. A mesura que va avançant el relat anem descobrint els personatges i anem descobrint les seves relacions.

Mentre estàvem treballant amb el projecte va haver-hi el cas de la discoteca Waka de Sabadell, que es deia *The last fucking night*, on un noi va gravar a una noia fent una fel·lació a un altre noi. Aquesta cosa de portar les relacions a l'extrem, què és intimitat, què no ho és, les agressions, els abusos de poder... És present constantment en la mitologia grega. De cop i volta, vam veure que els mites grecs, en el fons, són molt adolescents. L'adolescència és un moment en què tots aquests sentiments i emocions es porten molt a l'extrem –l'enveja, la passió– tot et penses que ha de ser per

sempre. Aquesta correlació va fer que, si ho baixàvem tot en una festa completament contemporània, en una mena de discoteca, un casament hi encaixava perfectament.

Què no faltarà a *L'última f**king nit*?

Canvis emocionals, de passar de l'alegria i l'eufòria més extrema a la pena o a la tristesa. No faltaran al·lucinacions, baralles... L'obra té una altra cara de la moneda, que és una companyia assajant. En aquest sentit, també hi haurà els dubtes sobre quin sentit té fer teatre i representar aquesta obra. Així doncs, l'espectacle té dos canals bàsicament: La representació absoluta de la festa, de l'alegria i dels mites amb les seves contradiccions i, al mateix temps, els dubtes que implica sempre un fet creatiu.

L'espectacle va dirigit a una generació per sota de la vostra. Com ho heu fet per arribar a aquest públic?

Hi ha una frase molt bonica de Pier Paolo Pasolini que diu que cada 20 anys hi ha una fi del món. Per tant, 20 anys és la distància entre una generació i l'altra. Jo ara n'he fet 39 i aquest espectacle va dirigit a un públic a partir de 12 – 15 anys, però no és que sigui exclusiu per aquesta edat. Té una mirada cap aquí però s'obre d'una manera més àmplia. Tenim moltes funcions programades per a públic adult.

En el meu cas, tinc nebots que estan en aquesta edat i intento estar al dia, tot i que no hi participi, d'aquesta nova manera que tenen de relacionar-se o de la relació que tenen a través de les pantalles, per exemple. Una aposta clara de l'obra és que tot i que heretem algun llenguatge de les pantalles, no en fem ús. I també treballant amb els adolescents del programa EN RESIDÈNCIA va ser on vaig començar a veure on estaven les seves pors i què els interessava.

Què t'atrau de la mitologia?

Una de les coses boniques que té la mitologia és que, malgrat que passin les generacions i els anys i tinguem maneres diferents de

comunicar-nos i d'estimar-nos, hi ha alguna cosa primigènia que ens hi uneix. Les coses més bàsiques i instintives –les enveges, les inseguretats, el voler agradar, el desig amorós i eròtic però també el desig de poder– hi són ara i hi eren llavors.

**INFORMACIÓ
COMPLEMENTÀRIA
Qui és qui**

Afrodita (Marcel Quesada), filla d'Urà, deessa de l'amor, la bellesa i la fecunditat

Zeus (Guim Oliver), fill de Cronos i Rea, màxim déu de l'Olimp

Hera (Júlia Molins), filla de Cronos i Rea, deessa del matrimoni, les dones, el cel i les estrelles

Hades (Natàlia Mas), fill de Cronos i Rea, déu de l'inframón i dels morts

Ares (Clara Solé), fill de Zeus i Hera, déu de la guerra

Dionís (Moha Amazian), fill de Zeus i Sèmele, déu de la fertilitat i del vi

© Marta Mas

BIOGRAFIA

text i direcció

Marc Artigau

És llicenciat en Direcció escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha rebut diversos premis literaris com el Ciutat de Sagunt, Les talúries, el premi Gabriel Ferrater per a joves poetes, l'Accèssit al Premi Nacional Marquès de Bradomín o el Premi Quim Masó, per a la seva obra teatral, que es troba publicada al *Teatre reunit* 2009-2018. Arola Edicions. Com a dramaturg ha treballat amb Dagoll Dagom (*Bye, Bye Monstre*) -Premi Butaca al millor espectacle familiar 2022-, Julio Manrique (*L'ànec salvatge*, *Les tres germanes*, - Premi Max a la millor adaptació 2021-, *Carrer Robadors* - Premi Max a la millor adaptació 2022-), David Selvas (*El màgic D'Oz*), Oriol Broggi (*L'orfe del Clan del Zhao i Al nostre gust*) -Premis de la crítica a millor adaptació 2014 i 2015-, Juan Carlos Martel (*Moby Dick*, *Càsting Giulietta*) i amb Àngel Llàcer i Manu Guix (*El petit Príncep*), entre d'altres. Entre les novel·les que ha publicat destaca *Aurora*, *La Vigília* (Premi Josep Pla 2019) *Els perseguïdors de paraules*, *Les paraules inútils*. En poesia: *Primers Auxilis*, *Vermella* – Premi Martí Dot- i *Desterrats*. Ha col·laborat a Catalunya ràdio i actualment a El món a RAC1. L'últim obra teatral que ha estrenat és *L'illa deserta* a la Sala Villarroel.

© Irene C. Matamala

BIOGRAFIA

coreografia

Núria Guiu Sagarra

Ballarina i coreògrafa establerta a Barcelona. Com a ballarina, ha col·laborat amb companyies com Cullberg Ballet, Gisele Vienne, Carte Blanche Dance Company, Batsheva Dance Company (Kamuyot / Riksteatern), Ingri Fiksdal, Jasmin Vardimon, La Veronal, Kobalt Works, entre d'altres. És professora certificada de Ioga al BKS Iyengar Center Copenhaguen i estudiant del grau en Antropologia i Evolució Humana a la UOC de Barcelona. Ha treballat com a assistent artística per a Arco Renz i per a Gisele Vienne a més d'haver actuat en algunes de les seves creacions com *Crowd* o *This Is How You Will Disappear*. Com a coreògrafa s'ha centrat en la relació entre cos-imatge-poder-digitalitat. *Likes*, és un solo que va ser seleccionat per la plataforma europea Aerowaves 2018 i va guanyar diversos premis nacionals. *Spiritual Boyfriends*, *Futuralgia* (obra per encàrrec de la companyia Unusual Symptoms of the Dance Theatre Bremen), *Cyberexorcisme* i *MEDIUM* (co-creació amb Ingri Fiksdal) són les seves últimes creacions. Compta amb una gira nacional i internacional amb el seus treballs, en sales i festivals com Hau Hebbel Berlin, Biennale Lyon (Fr) Oktoberdansen (No), Saal Biennale (Ee), Les Plateaux (Fr), Taiwan dance platform, Batard Festival (Be), Tanzfestival Rhein Main (De), Festival Grec (Sp) entre d'altres. Rep el premi nacional de cultura a Catalunya l'any 2022 com a coreògrafa centrada en la relació entre la dansa i l'entorn digital, sempre des d'una perspectiva socioantropològica. Actualment, és artista resident al Mercat de les Flors, fins a finals del 2023

© Silvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Moha Amazian

Ha cursat 2 anys de diplomatura en Cine i TV a MBT Espácio Escénico (Madrid), i realitzat diferents entrenaments en càmera a MBT Espacio Escenico y Estudi Karloff, entrenament corporal a El Timbal (Barcelona) i múltiples *masterclass* en improvisació teatral a càrrec d'Improu (Aldaia). Vinculat a les arts escèniques des dels 16 anys, destaca en teatre *Alhayat o la suma dels dies* (Cia. La Viciosa, 2020), *La Font de la Pólvora* (TNC, 2021) i *Carrer Robadors* (Bitò Produccions – Festival Grec, 2021) amb nominació a actor revelació als Premis Butaca 2022, i *Bonobo* (Q-Ars Teatre – TNC, 2022). En cinema, destaca la participació als projectes *Marbella* (Buendía Estudios Canarias, SLU – Movistar+) i *Jo Mai Mai* (Abacus Coop. – TV3). Anteriorment va protagonitzar *Moros en la Costa*, un curtmetratge dirigit per Damià Serra Cauchetiez (prod. ESCAC, 2018), pel qual va rebre el premi millor interpretació masculina del Certamen Nacional de Creación Audiovisual de Cabra 2019 ex-aequo amb Nacho Guerreros. També ha format part del repartiment de *Sciophobia*, dirigit i produït per Elliot Huescar (2019). Paral·lelament, és graduat, màster i doctorant en Química per la Universitat de Barcelona.

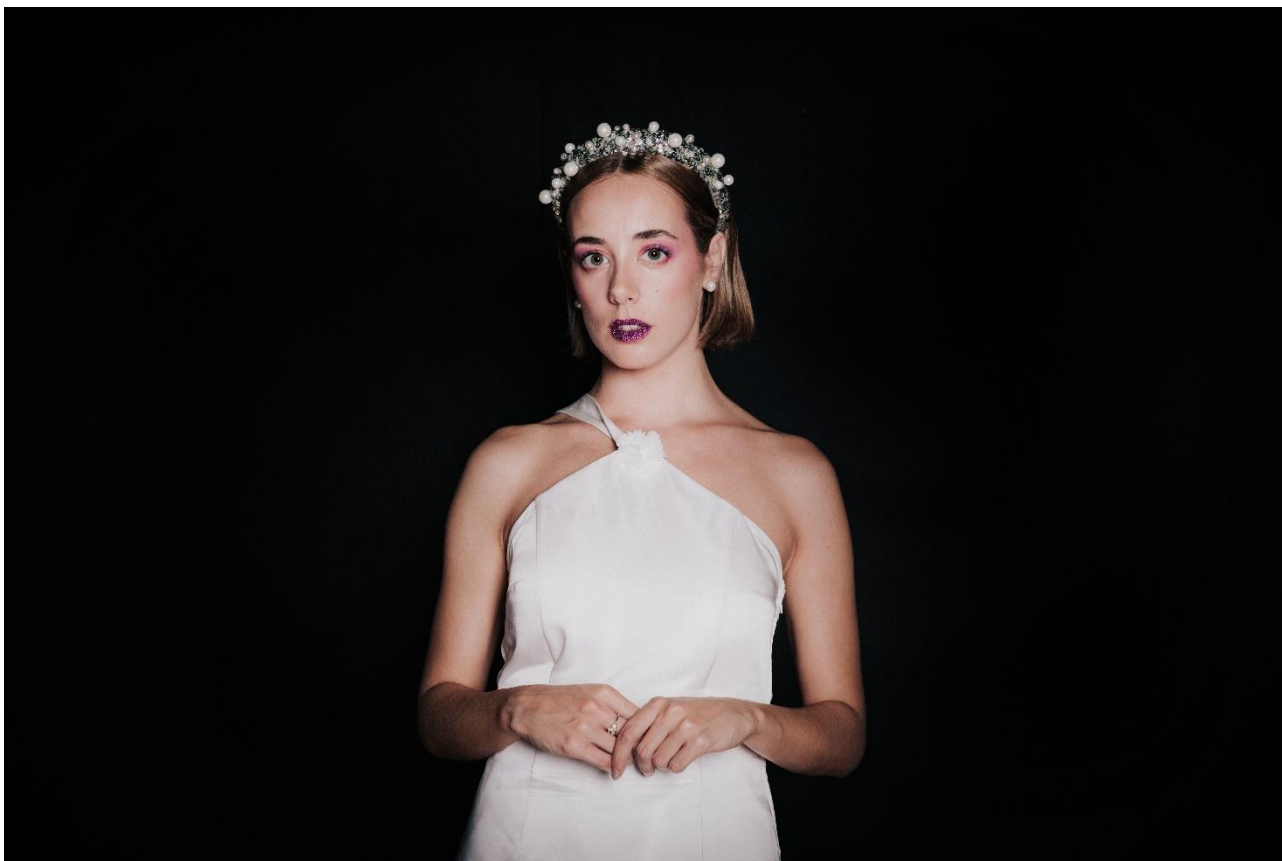
© Sílvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Natàlia Mas

Graduada a l'ESAD Eòlia de Barcelona en l'especialitat d'interpretació (2022). Actualment, com a intèrpret, es troba gravant una ficció sonora anomenada *Barcelona no perdona* escrita i dirigida per Daniel Llobet (Spotify i Apple Music, 2023). Participa com a intèrpret a l'obra *Pa amb tomàquet, el demà* amb la cia. Application Rejected al Teatre Maldà el passat mes de juny (2023), amb la qual fa una petita mostra i estan programats per la temporada 23/24. Amb en Marc Artigau realitza una Lectura Dramatitzada a l'Obrador de la Sala Beckett el passat mes de desembre (2022). Com a intèrpret i creadora participa a l'obra *Monumental* amb direcció de Martí Torras i amb la col·laboració d'en Paco Mir (Teatre Eòlia, Teatre Gaudí i petita gira per Catalunya, 2022). També com a intèrpret i creadora participa a l'obra *Come y calla* amb la cia. La Bastida (gira per Catalunya 2021). Des de l'any 2020 fins l'any 2022 participa com a intèrpret a l'obra *Partícules Paral·leles* amb la direcció d'Ivan Andrade (Teatre del Raval, Barcelona, 2020 i gira per Catalunya). Pel que fa a cinema i televisió, fa una petita part l'any 2022 a la telenovel·la diària *Com si fos ahir* de TV3 i participa en diversos curtmetratges per l'escola ESCAC de Terrassa (2023). Actualment fa ioga a l'escola The Yoga Club Barcelona i dansa contemporània a l'escola NunArt Guinardó.

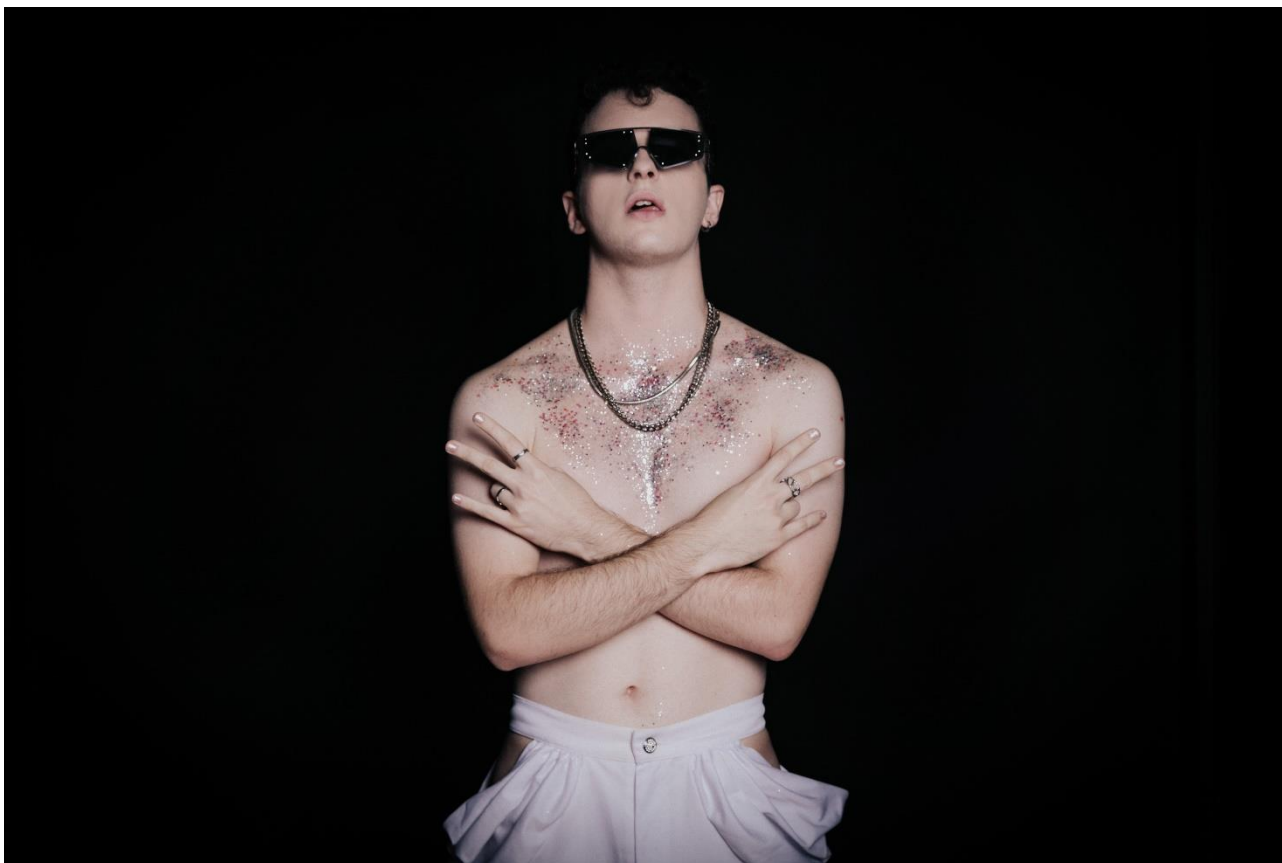
© Silvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Júlia Molins

Ha la seva formació musical comença quan només té deu anys a l'escola de Teatre Musical Memory, escola dirigida per Àngels Gonyalons, on estudiarà fins els divuit anys. Als onze anys ja és seleccionada per formar part del Club musical del Súper 3 durant nou anys. Paral·lelament seguirà formant-se a altres escoles com l'Eòlia, El Timbal, l'Estudi Laura Jou i en monogràfics impartits per Javier Daulte, Andrés Lima o Clara Segura. Als divuit anys comença el pla de formació de l'actor a l'escola Nancy Tuñón durant tres anys i a l'últim començarà a rodar *Cites* (2015-2017, TV3), sèrie dirigida per Pau Freixas i *Seis hermanas* (2015-2017, TVE). A partir d'aquí vindran més feines audiovisuals: *Sé quien eres*, *Valeria*, *Señoras del Hampa*, *Amar es para siempre*, *Maricón perdido*, *L'última nit del karaoke*, *Madre*", entre d'altres. I/o al cinema en pel·lícules com *Hogar* dirigida pels germans Pastor, i *Hooked up* presentada al Festival de Sitges l'any 2014. En teatre l'hem pogut veure en més d'una desena de muntatges com *Pegados, el musica* (Teatre Condal, 2021), *Todas las flores* (Sala Beckett, 2020), *La Pilarcita* (Teatro Lara, 2019), *Mafia* (Sala Atrium, Sala Barts, 2018), *La luz más oscura* (Sala Capitol, 2017), *Colectivus* (Sala Beckett 2015). També *Utilitat Programada* (Teatre Tantarantana, 2016) i *L'últim dia de febrer* (Nau Ivanow, 2015) de Cia. la Hydra, companyia de la que també és fundadora. Té formació de dansa contemporània a l'escola Eulàlia Blasi, i continua la seva formació de cant amb professors com Daniel Anglès, Edith Salazar, Mariona Castillo, Ona Pla i Marc Vilavella.

© Sílvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Guim Oliver

Nascut a Girona el 2003. De ben petit va rebre classes de cant i oboè a l'Escola Municipal de Música de Girona, i ha tocat disciplines de dansa com hip-hop, dansa clàssica o dansa contemporània a l'Escola Municipal de Dansa de Celrà. Abans d'anar a estudiar teatre a Barcelona, va rebre classes d'interpretació a El Galliner de Girona i ha fet diversos tallers de tècnica vocal. Des de 2021, està estudiant Art Dramàtic a l'Institut del Teatre en l'especialitat de teatre físic. Ha format part d'obres com *Bros*, de Romeo Castellucci (El Canal, 2021; Festival Grec, 2022) o *Quan ens haguem torturat prou*, de Martin Crimp, amb direcció de Magda Puyo (Teatre Nacional de Catalunya, 2023).

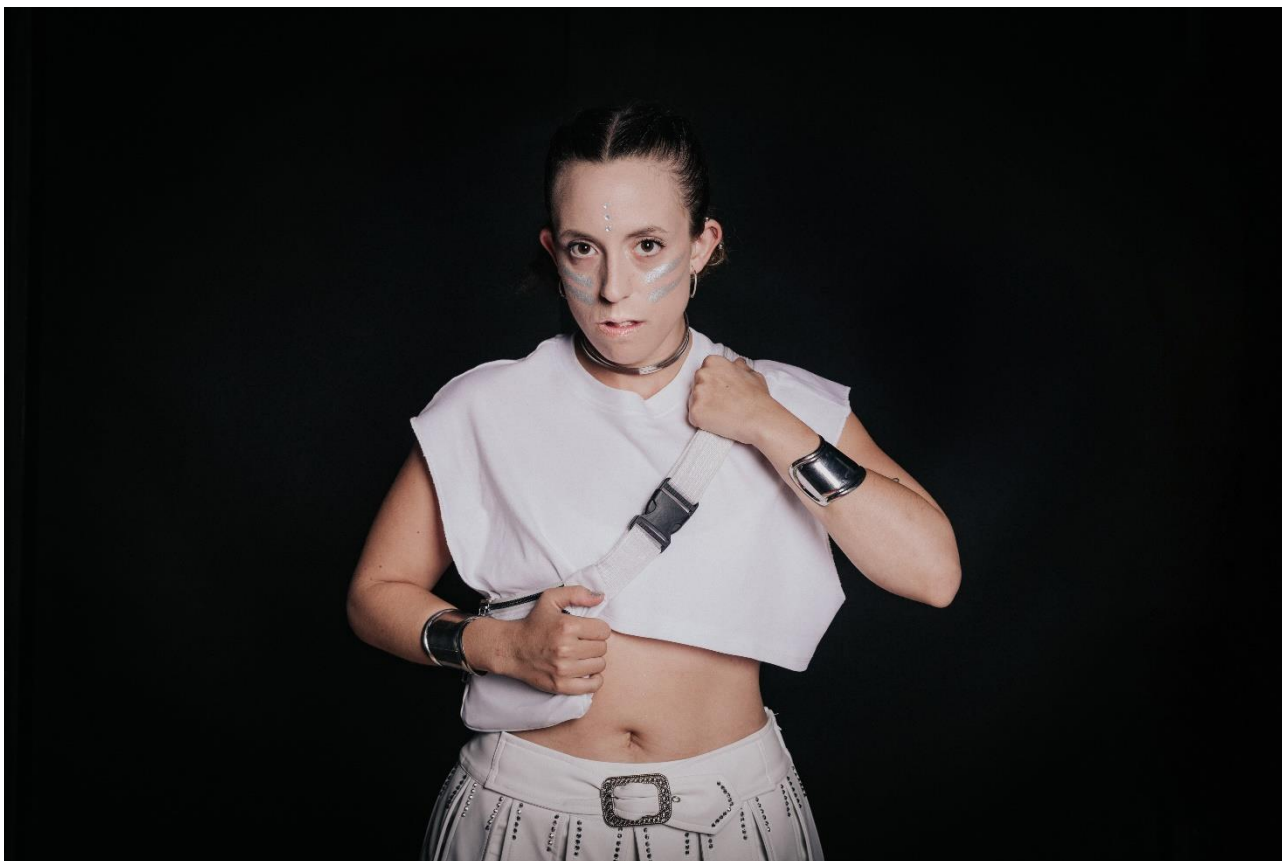
© Silvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Marcel Quesada

Ballarí format a la Escuela provincial de danza Alejo Carpentier Cuba (2012) i a la Escuela Nacional de Danza Cuba (2016). Ha format part de les companyies Danza Contemporánea de Cuba (2016 - 2020), Compañía Rakatán Cuba (2021) i Crea Dance Company España (2022 – actualitat). Ha format part d'espectacles com *Odissea*, una obra amb coreografia de Maria Rovira representada al Mercat de les Flors de Barcelona i als Teatros del Canal a Madrid l'any 2022, amb la qual va estar nominat a Millor intèrpret masculí de dansa als Premis Max XXVI. També ha actuat en produccions com *Carmina Burana* (Auditorium Nacional de México), *Consegración y Matria Etnocentra* (Sala García Lorca, 2019), *Mambo 3XXI* (Sala García Lorca, 2019), *Réquiem* (2018-2019), *Los amores de Marte&Venus* (Sala García Lorca, 2018) i *Identidad* (Sala García Lorca, 2018).

© Silvia Poch

BIOGRAFIA

intèrpret

Clara Solé

Comença a fer teatre de petita als Lluïsos d'Horta i combina els estudis teatrals amb el de música. Es forma a l'escola Aules i debuta professionalment l'any 2014 amb *Un cau de mil secrets* del Musical més petit. L'hem pogut veure en espectacles com *Fun Home* dirigit per Daniel Anglès, *Impro Side Story* de la companyia Les Improvisables, *El despertar de la primavera* d'Origen Produccions, *Tot el que no ens vam dir* i *Per si no ens tornem a veure* de la Trilogia de l'amor de l'Àlícia Serrat i *Artaban* dirigit per Marc Sambola i Marc Angelet, entre d'altres. L'any 2021 rep el Premi de la Crítica a Millor actriu de musical per la seva interpretació en el paper d'Àgata a *La filla del mar* de La Barni Teatre. També ha participat a diferents cicles de concerts com són *En paral·lel* al Teatre Condal, *Nits de musicals* al Teatre Grec, *Amor per amor* d'Àlícia Serrat i Marisol González i *Km0* presentant l'espectacle *Fem-nos Regals*. Col·labora amb la Fundació La Caixa amb els espectacles *Broadway Babies* d'Óscar Peñarroya i David Pintó i *Un musical de pel·lícula* dirigit per Adrià Aubert, i amb la Companya Dagoll Dagom a l'acte d'encesa de llums de Nadal de Barcelona del 2019. Debuta professionalment com a directora amb l'espectacle *Una altra estrena* de la companyia SUS4 i continua amb *L'últim hit* de Carles Alarcón. Sempre ha combinat els seus estudis i carrera professional amb la docència. Actualment és professora d'interpretació i cos a l'escola Aules i professora particular de cant a Edgar Vocal Coach.

Fitxa artística

TEXT I DIRECCIÓ

Marc Artigau

**ASSESSORAMENT ESCÈNIC
I COREOGRAFIA**

Núria Guiu Sagarra

INTÈRPRETS

Moha Amazian *Dionís*

Natàlia Mas *Hades*

Júlia Molins *Hera*

Guim Oliver *Zeus*

Marcel Quesada *Afrodita*

Clara Solé *Ares*

ESPAI ESCÈNIC

Xesca Salvà

VESTUARI

Manuel Mateos

IL·LUMINACIÓ

Ivan Cascón

MÚSICA

Maguette Dieng

SO

Marta Folch

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

HORARI

Funcions escolars

Dimecres i dijous a les 10.30 h

Funcions generals

Divendres i dissabte a les 20.00 h

El diumenge a les 18.00 h

Dijous 12/10 a les 20.00 h

DURADA

1 h 15' aprox.

LLOC

Montjuïc. Espai Lliure

IDIOMA

En català

PREU

7 € - 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

Divendres accessibles

13/10 sobretítols adaptats

COL·LOQUI

27/10 postfunció DATA NOVA!

EDAT RECOMANADA

A partir de 14 anys

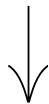
ESPECTACLE INCLÒS A

El Lliure del futur

Vibe35 13/10

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-l-ultima-f-king-nit

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

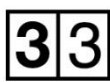
amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

